



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 985/2015**  
**23.12.2015. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Г., и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 2. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 3012/10 Кв 3150/14 од 20.10.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2237/14 од 20.04.2015. године, у седници већа одржаној дана 23.12.2015. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду К 3012/10 Кв 3150/14 од 20.10.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж2 2237/14 од 20.04.2015. године.

**Образложење**

Решењем Вишег суда у Београду К 3012/10 Кв 3150/14 од 20.10.2014. године, одбијени су захтеви браниоца окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н. и браниоца окривљеног Д.П., адв. С.В. за понављање поступка који је завршен пресудом Вишег суда у Београду К 3012/10 од 25.01.2011. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3606/11 од 28.10.2011. године.

Решењем Апелационог суда у Београду Кж2 2237/14 од 20.04.2015. године, одбијене су жалбе браниоца окривљеног Д.П., адв. С.В. и браниоца окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н., као неосноване.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н., поднела је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијана решења или пак иста преиначи и дозволи понављање кривичног поступка према окривљеном И.Г.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н., је недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП може преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Захтевом за заштиту законитости бранилац окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н., истиче да је првостепени и другостепени суд доношењем побијаних решења учинио повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, тиме што је побијаним решењима суд утврдио другачије чињенично стање, од онога које је садржано у правноснажним пресудама, тако што је апелациони суд у побијаном решењу закључио да је окривљени Г. имао неку „улогу, у nanoшењу тешких телесних повреда покојном оштећеном и његовом бацању са ограде степеништа, а које су довеле до смртне последице“, а не „улогу“ у лишењу живота неког лица, па ни оштећеног, сада пок. Б.Т. Тиме је, према наводима захтева последица кривичног дела за које је окривљени И.Г. осуђен, а која се састоји у лишењу живота, приписана вишој сили, а не његовој кривици.

Из наведеног произилази да се у захтеву за заштиту законитости само формално као разлог подношења захтева означава повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, с тим што се не конкретизује у чему се ова повреда састоји, већ се у суштини оспоравају разлози о одлучним чињеницама и полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Такође, захтевом се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, с тим што се у захтеву не опредељује о ком се доказу ради и због чега га подносилац захтева сматра недозвољеним, а на коме се по одредбама овог законика не може заснивати одлука суда, већ се оспорава утврђење и оцена суда о подобности доказа изнетих у захтеву за понављање поступка и при том бранилац окривљеног износи сопствену оцену и свој лични став о подобности доказа, то јест износи чињенични закључак да је првостепени и другостепени суд оцењивао „правилност“ и „веродостојност“ нових доказа на основу којих се тражи понављање поступка, а који докази нису изведени на главном претресу, дакле, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Осталим наводима у захтеву за заштиту законитости се указује на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2), затим повреде члана 419. став 2., члана 16. став 2. и став 5. Законика о кривичном поступку, а које повреде не представљају у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног И.Г., адв. З.Д.Н., на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци решења.

**Записничар-саветник**  
**Мила Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Невенка Важић,с.р.**